

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/157/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812204019
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8812204019.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Gabriely Világiovej v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská č. 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, právne zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom Hviezdoslavova č. 7, 036 01 Martin, proti žalovanému Z. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. č. XXX/XX, XXX XX E. J. Y., o zaplatenie 885,44 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C 73/2012-60 zo dňa 03.07.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietol.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 715,17 eur spolu so zmluvným úrokom z úveru vo výške 12,56% zo sumy 711,48 eur od 01.02.2011 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 783,60 eur od 01.03.2011 do zaplatenia, a to všetko povolil uhradiť v mesačných splátkach po 50,- eur splatných vždy každého 25-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu počnúc mesiacom, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť pod následkami straty výhody splátok. Žalobu súd čo do zvyšku zamietol a rozhodol, že o trovách bude rozhodnuté samostatným uznesením v lehote 30 dní po právoplatnosti rozsudku.

Výrok, ktorým súd žalobu čo do zvyšku zamietol odôvodnil súd tým, že uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 8% z každej splátky, s ktorou sa dlžník (žalovaný) dostal do omeškania viac než 30 dní, považoval za neprimeranú podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Za neprijateľnú podmienku považoval tiež dojednanie vyplývajúce z článku V. bod 5. Všeobecných podmienok, ktoré umožňujú žalobcovi považovať od žalovaného úhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky. Preto žalobu v týchto častiach spolu vo výške 64,63 eur zamietol. Žalobu tiež zamietol v časti uplatneného zmluvného úroku prevyšujúcej 12,56% ročne (t.j. výšku úroku pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou na 1 až 5 rokov v bankách v októbri 2008 podľa NBS) z dôvodu, že žalobou uplatnený zmluvný úrok predstavoval 39%, čo o viac ako 200% prevyšuje priemerné úrokové miery podobného úveru v tom čase poskytovaného bankami. Súd preto považoval dohodu o výške úrokov nad 12,56% ročne za absolútne neplatnú.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku, ktorým súd žalobu čo do zvyšku zamietol, v zákonnej lehote sa odvolal žalobca. V odvolaní uviedol, že napáda posúdenie zmluvného úroku stanoveného zmluvou o

úvere. Výška úroku v tomto prípade nie je v rozpore s dobrými mravmi, pretože kľúčovým faktorom pre posúdenie ceny úveru je podľa právnych predpisov výška RPMN, ktorá de facto stanoví celkovú cenu úveru vrátane úroku a ostatných nákladov na úver. Výška RPMN je stanovená nariadením vlády SR č. 238/2008 Z.z., podľa ktorého výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá dvojnásobku priemernej hodnoty RPMN pre príslušný typ spotrebiteľského úveru platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona a súčasne nesmie prevýšiť sumu, ktorá zodpovedá štvornásobku hodnoty váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN a priemernej úrokovej miery za všetky typy spotrebiteľských úverov platnej ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zverejnenej podľa § 7a ods. 2 zákona. Maximálna výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za obdobie 1 - 5 rokov za 3. štvrtrok 2009 bola stanovená MF SR na 77,76%, a teda zmluvne dojednaná úroková miera odpovedá platným predpisom v dobe uzavretia zmluvy. Prvostupňový súd ale pracoval s údajmi z r. 2008, teda viac ako rok pred uzavretím zmluvy. Úroková miera určená úverovou zmluvou preto nemôže byť hodnotená ako neprimerane vysoká. Navyše, nie je možné porovnávať banku a nebankový subjekt, keďže nebankové subjekty poskytujú úvery s vyšším rizikom ako banky, takéto úvery nie sú zaistené, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver. Preto žalobca odvolaním žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok v napadnutej časti a návrhu vyhovel, alebo aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prerokovanie veci.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods. 1 O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods. 1,2 O.s.p., vo veci nariadil verejné vyhlásenie rozsudku, ktoré upovedomenie o termíne verejného vyhlásenia rozsudku bolo vyvesené na úradnej tabuli súdu, preskúmal aj námietky v súvislosti s vadami konania prvostupňového súdu, ktoré mohli mať vplyv na správnosť rozhodnutia vo veci (§ 212 ods. 3 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Žalobca v odvolaní namietal len jednu skutočnosť, a to nesprávne právne posúdenie veci vo vzťahu k priznanej výške úroku za poskytnutie úveru. Preto sa odvolací súd z dôvodu viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) zaoberal len touto odvolacou námietkou.

Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Odvolací súd sa plne stotožňuje s právnou argumentáciou prvostupňového súdu, že zmluvne dojednaný úrok vo výške 39% ročne je v rozpore s dobrými mravmi, pretože o viac ako 200% prevyšuje priemerné úrokové miery podobného úveru v čase uzavretia zmluvy o úvere. Tento záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Preto sa touto skutočnosťou mal súd v rámci dokazovania zaoberať a ustáliť, či obsah právneho úkonu, v ktorom je výška úrokov 60 % ročne, neodporuje dobrým mravom, aj keď sa účastníci právneho úkonu na výške úrokov dohodli.“

Neobstojí pritom tvrdenie žalobcu, že jediným ukazovateľom pre posudzovanie primeranosti úroku je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN). RPMN je len jedným z ukazovateľov primeranosti, čo však nevylučuje posudzovanie primeranosti výšky samotných úrokov z hľadiska ich súladu s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka (ako to vyplýva z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky).

Aj keď prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že úrok 12,56% sa týka obdobia mesiaca október 2008 (na čo poukázal aj odvolateľ v odvolaní) a zmluva o úvere bola uzavretá v decembri 2009, ide len o chybu v písaní. Z internetovej stránky NBS (<<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>) vyplýva, že priemerné úrokové sadzby pri úveroch poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pre domácnosti pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov boli vo výške 12,5611% ročne v decembri 2009 (t.j. v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy) a nie v októbri 2008. Nie je preto pravdou, že by súd pracoval s údajmi starými vyše rok. Súd použil správne údaje, pričom chybu urobil pri ich označení. Takáto chyba v písaní nemá za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (nemá vplyv na správnosť výroku napadnutého rozsudku).

Na základe vyššie uvedeného rozhodol prvostupňový súd správne, keď žalobu v časti uplatneného nároku na úroky prevyšujúce 12,56% ročne pre rozpor s dobrými mravmi zamietol. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa pri viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) v jeho napadnutej časti t.j. vo výroku, ktorým súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietol, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.